

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף מ"א ע"א

פרשת שמני

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כסא. מאן דכעי לברכא ליה, ולא תקנא כורסייה, בחסד ולא בדינא. מאי משמע. דכד עייל כהנא לבי מקדשא, דיעול בחסד דאיהו מיא, ולא ייעול ביין דשתי דאיהו גבורה. ייעול (בהאי מלה) במיא, ולא ייעול בחמרא.

תרגום לעברית

משמיע שהעולם התחתון תלוי בעולם העליון, והעולם העליון לפי דרכי העולם התחתון. ויכון בחסד כסאו, מי שרוצה לברך אותו, להתקין את כסאו בחסד ולא בדין. מה משמע? שכאשר נכנס לבית המקדש, שיכנס בחסד שהוא מים, ולא יכנס ביין ששותה, שהוא גבורה. יכנס בזה (דבר) במים, ואל יכנס ביין.

טקסט הזוהר

אתו רבי יהודה ורבי יצחק, ונשקו רישיה, ומה הוא יומא לא אתפרש מבי רבי יהודה, וכד הוה עייל לבי מדרשא, הוה קם רבי יהודה קמיה, אמר מלה אוליפנא מניה, ויאות לאנהגא ביה יקר. לבתר אסתלק בין חברייה, והוה קארן ליה רבי ייסא, רישא דפטישא דמתבר טגריז, ואפיק שלהובין לכל סטר. והוה קרי עליה רבי אלעזר, (ירמיה א)

בְּטָרָם אֶצְרָה בְּבֶטֶן יִדְעָתִיָּהּ. (ויקרא יא) וַיִּדְבֹּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֲלֵיהֶם זֹאת הַחֵהָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגו', מֵאִי שָׁנָא הֵכָא אֶהֱרֹן. אֵלָּא בְּגִין דְּאִיהוּ קִיַּימָא תְּדִיר לְאַפְרָשָׁא בֵּין מִסָּאבָא וּבֵין דְּכִיָּא. דְּכִתִּיב לְהַבְדִּיל בֵּין הַטְּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

תרגום לעברית

בָּאוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק וְנִשְׁקֻוּ רֵאשִׁי, וּמֵאוּתוֹ הַיּוֹם לֹא נִפְרָד מִבֵּית רַבֵּי יְהוּדָה, וּכְשֶׁהָיָה נִכְנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, הָיָה עוֹמֵד רַבֵּי יְהוּדָה לְפָנָיו. אָמַר, לְמַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָּבָר, וְרָאוּי לְנִהַג בּוֹ כְּבוֹד. אַחֵר כָּךְ הִתְעַלָּה בֵּין הַחֲבֵרִים, וְהָיוּ קוֹרְאִים לוֹ רַבֵּי יִיסָא, רֵאשׁ הַפְּטִישׁ הַמְּשַׁבֵּר סְלָעִים וּמוֹצִיא שְׁלֵהָבוֹת לְכָל צַד. וְהָיָה רַבֵּי אֶלְעָזָר קוֹרֵא עָלָיו, (ירמיה א) בְּטָרָם אֶצְרָה בְּבֶטֶן יִדְעָתִיָּהּ. וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר אֲלֵיהֶם זֹאת הַחֵהָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ וְגו'. מַה שׁוֹנָה כָּאן אֶהֱרֹן? אֵלָּא מִשּׁוּם שֶׁהוּא עוֹמֵד תָּמִיד לְהַפְרִיד בֵּין הַטְּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר, שֶׁכָּתוּב לְהַבְדִּיל בֵּין הַטְּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

טקסט הזהור

רַבֵּי אַבָּא פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים וְגו'. נִצּוֹר לְשׁוֹנָה מֶרַע וְגו'. סוּר מֶרַע וְגו'. וְכִתִּיב (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים. מֵאֵן חַיִּים. אֵלָּא אֵלֵּין חַיִּים דְּאֶקְרוּן עַלְמָא דְּאִתִּי, וְחַיִּים תַּמָּן שְׂרָקִין. וְעַל דָּא תַּנְיִנּוּ, עֵץ חַיִּים, הִיא אֵילָנָא מְאִינוֹן חַיִּים, אֵילָנָא דְּאִתְנַטַּע בְּאִינוֹן חַיִּין. וְעַל דָּא מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים כְּתִיב.

תרגום לעברית

רַבֵּי אַבָּא פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים לד) מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים וְגו', נִצּוֹר לְשׁוֹנָה מֶרַע וְגו', סוּר מֶרַע וְגו'. וְכִתוּב, (משלי כא) שׁוּמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ וְגו'. מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים, אֵיזָה חַיִּים? אֵלָּא אֵלּוּ חַיִּים שְׂנֵקְרָאִים הָעוֹלָם הַבָּא, וְהַחַיִּים שׁוֹרִים שָׁם. וְעַל כֵּן שְׂנִינּוּ, עֵץ חַיִּים הוּא עֵץ מְאוּתָם הַחַיִּים, הָעֵץ שֶׁנִּטַּע בְּאוֹתָם חַיִּים, וְעַל כֵּן כְּתוּב מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים.

אוהב ימים לראות טוב, מאן ימים. אלא דא הוא שְמא דמלכא קדישא, דאחידא באינון יומין עלאין, דאקרון ימי השמים על הארץ, ימי השמים ודאי, על הארץ ודאי. מאן דבְעֵי חיים דלעילא, למְהוּי ליה חולקא בהו. ומאן דבְעֵי יומין עלאין לאתדבְקא בהו ולרחמא להו. ינטר פומיה מכלא, ינטר פומיה ולישניה, ינטר פומיה ממילא וממשתיא, דמסאב לנפשא, ומרחקא לבר נש מאינון חיינ ומאינון יומין, וינטר (ס"א פומיה ולישניה) לישניה ממלין בישין, דלא יסתאב בהו, ויתרחק מנייהו, ולא יחא ליה חולקא בהו.

תרגום לעברית

אוהב ימים לראות טוב, מי הימים? אלא זהו שמו של המלך הקדוש, שאוחז באותם ימים עליונים, שנקראו ימי השמים על הארץ. ימי השמים ודאי, על הארץ ודאי. מי שרוצה חיים שלמעלה, שיהיה לו חלק בהם. ומי שרוצה ימים עליונים להדבק בהם ולאהב אותם - ישמר פיו מהכל, ישמר פיו ולשונו, וישמר פיו ממאכל ומשתייה שמטמאים את הנפש ומרחיקים את האדם מאותם חיים ומאותם ימים, וישמר (פיו ולשונו) לשונו מדברים רעים שלא יטמא בהם, ויתרחק מהם, ולא יהיה לו חלק בהם.

טקסט הזוהר

תא חזי, פומא ולישון, אַתֵּר (אחרא) עלאה הכי אקרי, ובגין כך לא יפגים איניש פומיה ולישניה, וכל שכן לאסתאבא נפשיה וגרמיה, בגין דאסתאב הוא בעלמא אחרא, והא אוקימנא. (ויקרא יא) זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה וגו', האי קרא לאו רישיה סיפיה, ולא סיפיה רישיה. זאת החיה בקדמיתא, ולבתר מכל הבהמה. אלא אמר

קודשא בריך הוא, בכל זמנא ד'ישראל מנטרי נפש'יהו, וגרמ'יהו, דלא לסאבא לון, ודאי זאת החיה אשר תאכלו, יהון שכיחין בקדושה עלאה, לאתדבקא בשמי, בבירור דהיה ביה דברירנא לכו למיכל, לא תסתאבו בהו, ותהוון דבקינ בשמי.

תרגום לעברית

בא ראה, פה ולשון, כך נקרא מקום (אחר) עליון, ומשום כך לא יפגם אדם את פיו ולשונו, וכל שכן לטמא את נפשו ועצמו, משום שנטמא הוא בעולם האחר, והרי בארנו. זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה וגו'. הפסוק הזה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו. זאת החיה, בהתחלה, ואחר כך מכל הבהמה? אלא אמר הקדוש ברוך הוא, בכל זמן שישראל שומרים על נפשם ואת עצמם שלא לטמא אותם, ודאי זאת החיה אשר תאכלו, יהיו מצויים בקדושה עליונה, להדבק בשמי, בבחירה של אותה בהמה שפחרתני לכם לאכל, אל תטמאו בהם, ותהיו דבקים בשמי.

טקסט הזהיר

וכל זמנא דלאו אינון נטרינ נפש'יהו וגרמ'יהו ממיכלא ומשת'א, יתדבקון באתר אחרא מסאבא, לאסתאבא בהו. ובגין כך כתיב, זאת החיה אשר תאכלו מכל, מכל ודאי, דאיהו רזא דשמא קדישא, לאתדבקא ביה. מכל הבהמה אשר על הארץ, בגין דהאי מיכלא דהאי בהמה אשתכח דכ'א, ולא יסאב לכו, יהא לכו חולקא בשמי, לאתדבקא ביה.

תרגום לעברית

וכל זמן שאינם שומרים את נפשם ואת עצמם ממאכל ומשתה, הם ידבקו במקום אחר טמא להטמא בהם. ומשום כך כתוב, זאת החיה אשר תאכלו מכל, מכל ודאי, שהוא סוד השם הקדוש להדבק בו. מכל הבהמה אשר על הארץ, משום שהאכל של הבהמה הוא נמצא טהור, ולא יטמא אתכם, ויהיה לכם חלק בשמי להדבק בו.

תו, זאת החִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ. בְּפִרְעָה כְּתִיב, (שמות ו) בְּזֹאת תִּדְעוּ כִּי אֲנִי יי'. הָא זֹאת לְקַבֵּלָהּ, לְאַתְּפָרְעָא מִנָּה. אוּף הֵכָא זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, הָא זֹאת לְקַבֵּלִיכוֹן, לְאַתְּפָרְעָא מִנִּיכוֹ, אִי תִסְאַבּוֹן נַפְשִׁיכוֹן. מֵאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּנַפְשָׁתָא מִנָּה הוּוּ, וְאִי אַתּוֹן תִּסְאַבּוֹן לְהֵהוּא דִּילָהּ, הָא זֹאת לְקַבֵּלִיכוֹן, אִי לְטֵב הִיא קִיִּמָּא לְגַבֵּיכוֹ, אִי לְבִישׁ הִיא קִיִּמָּא לְגַבֵּיכוֹ.

תרגום לעברית

ועוד, זאת החִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ - בְּפִרְעָה כְּתוּב (שמות ז) בְּזֹאת תִּדְעוּ כִּי אֲנִי ה'. הֲרִי זֹאת כְּנֻגְדָּהּ, לְהַפְרַע מִמֶּנָּה. אִף כֵּאֵן זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, הֲרִי זֹאת כְּנֻגְדָּכֶם לְהַפְרַע מִכֶּם אִם תִּטְמְאוּ אֶת נַפְשְׁכֶם. מָה הַטַּעַם? כִּי הַנַּפְשׁוֹת הֵן מִמִּנָּה, וְאִם אַתֶּם תִּטְמְאוּ אֶת אוֹתָהּ שְׁלָהּ, הֲרִי זֹאת כְּנֻגְדָּכֶם. אִם לְטוֹב - הִיא עוֹמֶדֶת אֲלֵיכֶם. וְאִם רַע - הִיא עוֹמֶדֶת אֲלֵיכֶם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"א ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, מִכָּל אֵינּוֹן דִּאֲחִידָן מִן סֶטֶר דָּא, שְׂאִרֵי לָכוּ לְמִיכָל, וְכָל אֵינּוֹן דִּלָּא אַתִּינִין

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה, מִכָּל אוֹתָם הָאֲחוּזִים מֵהַצַּד הַזֶּה, מִתֵּר לָכֶם לֶאֱכֹל, וְכָל אוֹתָם שְׁלָא בָאוּת מֵצַד הַזֶּה, אֲסוּר לָכֶם לֶאֱכֹל. מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בְּהֵמוֹת מֵצַד זֶה, וְיֵשׁ שְׁבָאוֹת מֵצַד אַחֵר הַטְּמֵא. וְהַסִּימֵן שְׁלָהֶם - שְׁכָתוֹב כָּל מִפְרָסֶת פְּרָסָה. וְלִמְדָנוּ שְׁכָלֶם רְשׁוּמִים, וְאֶת כָּלֶם רְשֵׁם הַכְּתוּב. וּמִשּׁוּם כֵּן, כָּל מִי שֶׁאוֹכֵל מֵאוֹתָם שְׁבָאִים מֵהַצַּד הַטְּמֵא הַזֶּה, הוּא נִטְמָא בָהֶם, וּמִטְמֵא אֶת נַפְשׁוֹ שְׁבָאָה מֵצַד טָהוֹר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

